

MAURICE MARÉCHAL

Maurice Maréchal és, entre els joves violoncel·listes, el que ha fet, evidentment, la carrera més brillant i més ràpida, després de la guerra. En 1911 assolí ja, un remarcable primer premi i, tot seguit, actua com a solista en els Concerts Lamoreux (estius de 1912 i 1913, a Schenningen - Holanda). Amb directors d'orquestra tan reputats com Camille Chevillard, René Baton i altres, quan tot just comptava 19 anys, havia executat la quasi totalitat de les obres per a violoncel i orquestra.

Entrà al servei militar en 1913, partint al front de batalla a l'agost de 1914, on romangué durant quatre anys, en el transcurs dels quals conegué totes les tragèdies de la guerra, sense excloure'n l'hospital, on sojornà per espai de més de mig any. El servei a la pàtria i les malalties que el seguiren el privaren d'agafar durant el llarg transcurs dels sis anys el seu car instrument, que romangué mut fins al juliol de 1919, que fou quan Maréchal, ple de goig, pogué tornar-lo a prendre per tocar amb ell, per primera vegada després de tan llarg silenci; el Concert de Hayd amb l'Orquestra del Conservatori de Dijon.

A partir d'aquesta data, l'artista reprengué novament i de manera definitiva la seva interrompuda vida musical, marxant desseguida a Vichy, reclamat pel director de l'Orquestra de la Société des Concerts de Paris, Mr. Philippe Gaubert, per tocar amb aquesta orquestra, durant els transcurs de l'isitu, els Concerts de Saint-Saëns i Haydn. Les sol·licituds plouen de totes bandes i Maréchal és reclamat per totes les societats de concerts de França per confiar-li alguna de llurs sessions. Els seus concerts són abundantíssims, tant en les societats que li confien recitals amb piano, com en les principals orquestres que li encarreguen el paper de solista.

En 1920 el ~~Gran~~ Ministeri de Belles Arts de París li confia l'altíssima missió de fer conèixer en les més importants ~~universitats~~ Universitats i primers centres d'educació artística dels Estats Units les obres més importants de l'Escola Moderna Francesa. La seva tournée americana fou veritablement triomfal.

L'honor que tots els directors d'orquestra de París han fet repetidament a Maréchal, sollicitant-lo per a solista de les seves agrupacions simfòniques, va repetir-lo també a Maréchal, la temporada anterior, el nostre gran Pau Casals, cridant-lo expressament a Barcelona per fer-lo col·laborar amb la seva ja celebre i consagrada orquestra. Les primeres entitats de concerts de Barcelona (Associació de Música de Camera, Associació Intima de Concerts) l'han fet també conèixer als habituals als seus concerts, com a solista i juntament amb els seus companys Robert i Marius Casadesus, en audicions de trio, juntament amb algunes altres de les "Associacions de Música de Catalunya".

Maurice Maréchal és considerat arreu com un dels ~~mes~~ caps actuals entre els mestres més eminents del violoncel. És l'artista que ha aconseguit de fer assistir als seus triomfals concerts de París un major nombre de col·legues violoncel·listes, tots els quals l'han aplaudit sempre amb un rar entusiasme, totalment exempt de reserves, obligats a fer-ho per la gràcia i la poesia seductores i irresistibles del seu meravellós arquet.

La crítica francesa el considera, unànimement, com el primer de tots els violoncel·listes franceses, com ho acrediten aquests mots encomiàstics de "Le Courrier Musical", de París:

"Maurice Maréchal és avui, incontestablement, un dels més brillants "asos" del violoncel. Llevat de Pau Casals, tots - francesos i ex-

trangers - li han de retre homenatge. Posseeix un so magnífic i una tècnica ~~maravillosa~~ infal·lible, de bellíssima musicalitat. Escoltar-lo esdevé un delicat plaer, una emoció raríssima, una delectança infinita, que res més no és capaç de produir."

Darrerament Maréchal donà algunes sessions a París amb la col·laboració d'artistes tan eminents com Risler (Sala Gaveau, Sonates), Thibaud i Cortot (dues sessions de música de camera al Teatre Mogador) i Maurice Ravel (primera audició de la seva sonata, S. M. I.).

EXTRACTE DE LES DARRERES CRITIQUES

El Concert de Tartini fou executat per ell, music i virtuós de la més alta vàlua. La seva tècnica i sonoritat s'al·lien de faiso ideal i hom no sabria què més lloar: si la seva simplicitat o la gran profunditat de sentiment. "La Lanterne"- Vuillemin - París, 15 gener 1922 (Société des Concerts).

Ultra el Concert de Tartini, interpretà Maréchal la noble i tendra "Elegie" de Fauré. A més del seu justíssim i sempre més ponderat renom posseeix aquest artista qualitats personals que semblen agrandir-se a cada nou concert: calenta sonoritat corprenedora; perfectíssima tècnica, posada de relleu amb netedat en els passatges més difícils; estil totalment exempt de recerques efectistes. El públic se li rendeix completament a cada audició, no cansant-se mai d'aplaudir-lo. "Le Courrier Musical" - Louis ~~de~~ Aubert - París, 15 gener 1922.

El seu concert fou una de les més grans satisfaccions artístiques de la temporada. Va tenir durant tota la nit, sota la gràcia prodigiosa del seu arquet, tot un auditori entusiasta, que l'ovacionà fortament al final de cada composició. "Petit Marsellais", Marsella, 10 març 1922.

Maréchal triomfà plenament, com mai havien vist triomfar a aquesta ciutat cap altre solista. Era ja un axioma acceptat per tots els nostres filharmònics que ningú no toca com toca ell, però el nostre públic, en poder comprovar aquesta afirmació, va rendir-se completament al seu art excels, aplaudint-lo follament. La seva maestria, és, evidentment, esplèndida, incomparable i el seu art impecable i curull de sensibilitat. "La Dépêche" Lille, 11 abril 1922.

Eduard Risler fou un superb interpret de Beethoven i trobà en Maréchal un col·laborador digne d'ell: aquest artista ha ratificat sa primacia entre els nostres millors violoncel·listes. "Bonsoir", París, 6 abril 1922.

El Concert de Laló fou un triomf pel sublim violoncel·lista que és Maurice Maréchal, artista complert, d'un joc mig diví i mig humà, de sonoritat que traspassa tota la gamma dels efectes més insospitats, de ~~maravillosa~~ ànima privilegiada, que vibra amb les fibres de son meravellós instrument, volant sempre per les regions pures i límpides a les quals transporta fatalment tot l'auditori que no pot deixar d'aplaudir-lo tal com mereix. La seva prodigiosa carrera no tardarà gaire a igualar-se a la del gran Pau Casals. "L'Alsace" - A. Fourgeand, Belfort, 11 febrer 1923.

"Posseeix no solament una impecable tècnica de l'instrument, sinó, ço que és molt millor, l'art de comprendre la música i l'art d'emocionar fermament tot l'auditori que l'escolta. "L'Express" - M. Reusché, Lyon, 11 març 1923.

Parlar de l'art de Maréchal és tasca difícilíssima, estant com està aquest artista per damunt de tot elogi. "Progrès de la Côte d'Or" Dijon, 9 gener 1923.